

Cartea lui Daniel - Numărul o sută patruzeci și cinci

Interpretarea profeției biblice și a evenimentelor actuale: o perspectivă asupra politicii moderne și a simbolismului religios

Jeff Pippenger

2024-03-19

Religia woke-ismului (Sodoma) și politica comunismului (Egipt) s-au ridicat atunci când cel mai bogat președinte și-a anunțat intenția de a candida la președinție în 2015, iar după ce și-a prezentat mărturia politică, a fost ucis în 2020. Papa a fost ucis în chip profetic în 1798, după ce și-a rostit mărturia satanică timp de trei zile și jumătate profetice. Totuși, Cuvântul profetic al lui Dumnezeu arată că papa biruie în războiul său cu balaurul.

Fiule al omului, îndreaptă-ți fața împotriva lui Faraon, regele Egiptului, și procește împotriva lui și împotriva întregului Egipt: Vorbește și zi: Așa zice Domnul Dumnezeu: Iată, sunt împotriva ta, Faraon, regele Egiptului, balaurul cel mare care zace în mijlocul râurilor sale, care a zis: Râul meu este al meu și mi l-am făcut eu însumi. Iezechieel 29:2, 3.

Egiptul este marele balaur, iar ateismul Faraonului prefigura ateismul Revoluției Franceze și globalismul secolului al XXI-lea. Acel globalism, în cadrul fiarei pământului din secolul al XXI-lea, este reprezentat de Partidul Democrat. Ezechiel arată că Dumnezeu este împotriva Egiptului, iar mai departe în capitol Ezechiel arată că Dumnezeu va da Egiptul împăratului de la miazănoapte, care, în pasaj, este identificat drept Nebucadnețar și care reprezintă falsul împărat de la miazănoapte din zilele de pe urmă. Falsul împărat de la miazănoapte este papalitatea, iar Dumnezeu, prin Ezechiel, declară că va da Egiptul împăratului de la miazănoapte pentru slujba pe care Nebucadnețar a împlinit-o ca toiagul pedepsei Sale. El arată că îi va da Egiptul papei în perioada când sosește ploaia târzie.

Și a fost că, în al douăzeci și șaptelea an, în luna întâi, în ziua întâi a lunii, a venit la mine cuvântul Domnului, zicând: Fiul omului, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a pus oastea lui la o grea osteneală împotriva Tirului: fiecare cap a fost pleșuit și fiecare umăr a fost jupuit; totuși nici el, nici oastea lui n-au avut vreo plată de la Tir pentru osteneala depusă împotriva Tirului. De aceea, așa zice Domnul Dumnezeu: Iată, dau țara Egiptului lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi va lua mulțimea, îi va lua prada și va lua jaful; aceasta va fi plata pentru oastea lui. I-am dat țara Egiptului drept răsplată pentru osteneala cu care a slujit împotriva ei, fiindcă au lucrat pentru Mine, zice Domnul Dumnezeu. În ziua aceea voi face să odrăslească cornul casei lui Israel și îți voi da deschiderea gurii în mijlocul lor; și vor ști că Eu sunt Domnul. Ezechiel 29:17-21.

„Ziua” în care Dumnezeu face „cornul casei lui Israel să odrăslească” este 11 septembrie 2001, când a început stropirea ploii târzii. Atunci Domnul a ridicat străjeri, zicând: „Luați aminte la sunetul trâmbiței” celui de-al treilea vai, căci El a arătat că Dumnezeu „îți va deschide gura în

mijlocul lor”. „În mijloc” desemnează perioada de timp dintre stropirea ploii târzii, care a început la 11 septembrie 2001, și care se încheie odată cu legea duminicală, când Duhul Sfânt este turnat fără măsură. La mijloc, între acele două borne, doi martori sau două coarne aveau să-și dea mărturia, până când amândoi au fost uciși pe uliță în 2020.

Înainte de a fi uciși, și-au dat mărturia, iar după ce au fost uciși, au fost înviați ca cel de-al optulea, adică dintre cei șapte. Au fost uciși de puterea balaurului — a ateismului (Egipt) și a imoralității (Sodoma). Pentru slujirea pe care I-o aduseseră lui Dumnezeu, El le-a promis să le dea Egiptul ca răsplată. După ce împăratul de la miazănoapte cucerește țara cea minunată a Statelor Unite, în versetul patruzeci și unu din Daniel unsprezece, el ia apoi Egiptul, căci aceasta este plata lui pentru serviciile prestate în lucrarea providențială a lui Dumnezeu.

O, Asirianule, nuiuaa mâniei Mele, iar toiagul din mâna lor este urgia Mea. Îl voi trimite împotriva unui neam fățarnic și îi voi da poruncă împotriva poporului urgiei Mele: să jefuiască, să ia prada și să-i calce în picioare ca noroiul ulițelor. Isaia 10:5, 6.

Asirianul este regele de la miazănoapte, care reprezintă papalitatea, regele de la miazănoapte contrafăcut în zilele din urmă. Asiria și Babilonul au fost folosite pentru a aduce judecată asupra lui Israel, atât asupra regatului de la miazănoapte, cât și asupra celui de la miazăzi, din pricina răzvrătirii lor continue.

„Astfel a fost dus Israel din țara lui în Asiria,” „pentru că n-au ascultat de glasul Domnului, Dumnezeul lor, ci au călcat legământul Său și tot ce poruncise Moise, slujitorul Domnului.” 2 Împărați 17:7, 11, 14-16, 20, 23; 18:12.

În judecățile cumplite aduse asupra celor zece seminții, Domnul a avut un scop înțelept și milostiv. Ceea ce nu mai putea să înfăptuiască prin ei în țara părinților lor, avea să caute să împlinească prin împrăștierea lor printre neamuri. Planul Său pentru mântuirea tuturor celor care aveau să aleagă să se bucure de iertarea prin Mântuitorul neamului omenesc trebuia încă să fie împlinit; iar în necazurile aduse asupra lui Israel, El pregătea calea pentru ca slava Sa să fie descoperită neamurilor pământului. Nu toți cei duși în robie erau nepocăiți. Între ei erau unii care rămăseseră credincioși lui Dumnezeu, iar alții care se smeriseră înaintea Lui. Prin aceștia, «fiii Dumnezeului celui viu» (Osea 1:10), El avea să aducă mulțimi din imperiul asirian la cunoașterea atributelor caracterului Său și a Legii Sale binefăcătoare. Profeți și regi, 292.

Domnul i-a întrebuițat pe regii din nord drept instrument al judecății Sale, iar principiul din Biblie pe care l-a urmat față de acei regi din nord a fost acela că trebuiau să fie plătiți pentru serviciile prestate.

Și în aceeași casă rămâneți, mâncând și bând din cele ce vi se dau, căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Nu mergeți din casă în casă. Luca 10:7.

Domnul folosește papalitatea pentru a pedepsi Statele Unite atunci când, la legea duminicală care vine în curând, își vor umple cupa timpului de probă, iar plata Sa este că dă Egiptul papalității pentru serviciile prestate. Cuvântul profetic al lui Dumnezeu este limpede că Egiptul este dat

papalității, iar versetele patruzeci și doi și trei din capitolul unsprezece al lui Daniel confirmă acest fapt. Plata papei pentru serviciile prestate este că el devine capul pe care cei zece regi îl ridică și care domnește peste chipul mondial al fiarei.

Trump biruiește asupra puterilor balaurului, căci el este capul al optulea, cel ce este dintre cei șapte, în vremea icoanei fiarei din Statele Unite. Prăbușirea Partidului Democrat, puterea balaurului care l-a ucis pe Trump în 2020, are loc acum. Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată. „Paiul care frânge spinarea cămilei” pentru Partidul Democrat este falsul profet al Islamului. Atacul din 7 octombrie 2023 a introdus o falie în baza sa de susținere, falie ce nu poate fi atribuită decât rolului Islamului de a mânia și a tulbura neamurile. Acest lucru va fi însoțit de alte atacuri, producând o și mai mare dezbinare, în timp ce va uni o clasă de cetățeni ai fiarei din pământ, care recunosc nebunia potopului de imigrație ilegală ce a fost dezlănțuit de forțele balaurului. Va produce, de asemenea, o criză economică, deși acea criză este deja aici.

Și atunci marele amăgitor îi va convinge pe oameni că aceia care Îi slujesc lui Dumnezeu pricinuiesc aceste rele. Clasa care a provocat dezaprobarea Cerului îi va învinui pentru toate necazurile lor pe aceia a căror ascultare de poruncile lui Dumnezeu este o mustrare neîncetată pentru călcători. Se va declara că oamenii Îl ofensează pe Dumnezeu prin încălcarea sabatului duminical; că acest păcat a adus calamități care nu vor înceta până când păzirea duminicii nu va fi impusă cu strictețe; și că aceia care prezintă cerințele poruncii a patra, distrugând astfel respectul față de duminică, sunt tulburătorii poporului, împiedicând ca ei să fie readuși la favoarea divină și la prosperitatea vremelnică. Astfel, acuzația înaintată odinioară împotriva slujitorului lui Dumnezeu va fi repetată și pe temeuri la fel de bine întemeiate: „Și s-a întâmplat că, atunci când Ahab l-a văzut pe Ilie, Ahab i-a zis: Tu ești acela care tulburi pe Israel? Iar el a răspuns: Eu n-am tulburat pe Israel; ci tu și casa tatălui tău, pentru că ați părăsit poruncile Domnului, și tu ai urmat pe Baalim.” 1 Împărați 18:17, 18. Pe măsură ce mânia poporului va fi ațâțată de acuzații false, ei vor proceda față de solii lui Dumnezeu într-un mod foarte asemănător cu acela în care Israelul apostat a procedat față de Ilie. The Great Controversy, 590.

Păzitorii Sabatului vor fi identificați drept cauza pentru care „favoarea divină și prosperitatea vremelnică” au fost retrase. Descriind această perioadă care se află chiar înaintea noastră, ea face trimitere la Ilie și la interacțiunea lui cu Ahab. Acuzațiile lor reciproce au avut loc înainte de Muntele Carmel. Prosperitatea vremelnică și favoarea divină sunt retrase prin judecăți din ce în ce mai severe, înaintea iminentei legi duminicale. Pasajul tocmai citat se referă la o serie de evenimente care au loc în timpul încercării legii duminicale, dar există două timpuri de încercare. Testul imaginii fiarei care are loc în cadrul Statelor Unite este apoi repetat în întreaga lume. Toate evenimentele descrise în pasaj își găsesc o împlinire profetică în istoria care precede iminenta lege duminicală și în istoria crizei mondiale a legii duminicale care urmează ulterior.

Primul paragraf din Mărturii, volumul nouă, care începe la pagina unsprezece, identificând astfel NOUĂ-UNSPREZECE, afirmă: „Trăim în vremea sfârșitului. Semnele vremurilor, împlinindu-se cu rapiditate, declară că venirea lui Hristos este aproape. Zilele în care trăim sunt solemne și importante. Duhul lui Dumnezeu este retras treptat, dar sigur, de pe pământ. Urgiile și judecățile

cad deja asupra celor ce disprețuiesc harul lui Dumnezeu. Calamitățile de pe uscat și de pe mare, starea instabilă a societății, alarmele de război, sunt prevestitoare. Ele prevestesc apropierea unor evenimente de cea mai mare amploare.” Pe măsură ce relatarea continuă, găsim la pagina paisprezece: „Nu sunt mulți, nici măcar între educatori și oameni de stat, care să înțeleagă cauzele ce stau la baza stării actuale a societății. Cei ce țin frâiele guvernării nu sunt în stare să rezolve problema corupției morale, a sărăciei, a pauperismului și a criminalității în creștere. Ei se străduiesc zadarnic să așeze activitățile de afaceri pe o bază mai sigură. Dacă oamenii ar da mai multă atenție învățaturii Cuvântului lui Dumnezeu, ar găsi o soluție la problemele care îi nedumeresc.”

Scripturile descriu starea lumii chiar înainte de a doua venire a lui Hristos. Despre oamenii care, prin jaf și extorcare, își agonisesc mari bogății, este scris: "V-ați grămadit comori pentru zilele de pe urmă. Iată, plata lucrătorilor care v-au secerat ogoarele, pe care voi ați reținut-o prin fraudă, strigă; și strigătele celor ce au secerat au ajuns la urechile Domnului Savaot. Ați trăit în plăceri pe pământ și v-ați dat la desfătări; v-ați îngrășat inimile, ca într-o zi de înjunghiere. Ați osândit și ați ucis pe cel drept; iar el nu vi se împotrivesc." Iacov 5:3-6.

În zilele de pe urmă, oamenii „se zbat în zadar să așeze operațiunile comerciale pe o bază mai sigură”. Democrații, aparatul lor de propagandă și bancherii globaliști se zbat în zadar și mint cu privire la stabilitatea financiară reală pe care pretind că a realizat-o administrația Biden. Unul dintre simbolurile „lumii chiar înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos” este „oamenii care, prin jaf și extorcare, au amasat mari bogății”. Cele trei versete care preced versetele din Epistola lui Iacov citate de Sora White sunt:

Ascultați acum, voi bogaților: plângeți și tânguiți-vă din pricina nenorocirilor care au să vină asupra voastră. Bogățiile voastre au putrezit, iar hainele voastre sunt mâncate de molii. Aurul și argintul vostru au ruginit, iar rugina lor va fi o mărturie împotriva voastră și vă va mânca carnea ca un foc. V-ați grămadit comori pentru zilele de pe urmă. Iacov 5:1-3.

O trăsătură profetică a „zilelor de pe urmă” este aceea că există oameni recunoscuți prin bogăția lor uimitoare, dobândită prin fraudă. Acei oameni apar la știri în fiecare zi. Acea vreme a sosit. În acea vreme, bogăția acelor bancheri mondiali și miliardari este reprezentată prin aur și argint, care ajung să ruginească. Argintul și aurul nu ruginesc, așadar Scripturile identifică ceva cu totul neașteptat care se întâmplă cu bogăția oamenilor bogați în zilele de pe urmă, căci aurul și argintul lor urmează să se ruginească. Vestitorul aceluia colaps economic a avut loc odată cu venirea celui de-al treilea vai, la 11 septembrie 2001. Islamul celui de-al Treilea Vai este vântul de răsărit al profeției biblice, iar în zilele de pe urmă vântul de răsărit este cel care scufundă economia, așa cum este reprezentată de corăbiile Tarsisului.

Căci, iată, împărații s-au adunat, au înaintat împreună. Au văzut-o și astfel s-au minunat; s-au tulburat și s-au grăbit să fugă. I-a cuprins acolo groaza și o durere, ca a unei femei în durerile nașterii. Tu sfărâmi corăbiile Tarsisului cu un vânt de la răsărit. Psalmii 48:4-7.

Globaliștii — regi, miliardari și bancheri — sunt tulburați de frică și de durere, când vântul de răsărit, care reprezintă intensificarea mâniei neamurilor (ca o femeie în durerile nașterii), produsă

de Islamul celui de-al treilea „vai”, scufundă corăbiile Tarsisului. Islamul este pe cale să zdruncine economia locală și globală și să creeze un mediu economic și politic care se potrivește perfect punctelor forte ale lui Trump, nu Democraților și globaliștilor, căci puterea balaurului este dată capului al optulea, care este dintre cei șapte, pentru „servicii prestate”. Dumnezeu l-a folosit pe Trump ca să stârnească întreaga împărăție a Grecilor, căci Dumnezeu aduce acum la îndeplinire circumstanțele în care întreaga lume urmează să fie împărțită în două clase.

Sistemul economic care este astăzi gestionat de globaliști a fost introdus pentru prima dată în timpul președinției lui Woodrow Wilson, un democrat care a fost ales promițând să țină Statele Unite în afara iminentului Primului Război Mondial, dar care, în cele din urmă, a fost președintele sub care s-a desfășurat Primul Război Mondial. Wilson este cunoscut mai ales pentru promovarea Ligii Națiunilor, precursorul Organizației Națiunilor Unite. În timpul președinției sale, structura financiară a Statelor Unite a fost încredințată în mâinile globaliștilor, atunci când Wilson a plasat direcția economică a națiunii sub auspiciile Sistemului Rezervei Federale în 1913.

Trăsătura profetică a președintelui din timpul Primului Război Mondial a fost promisiunea sa de a nu intra în război, care a fost o minciună. El a fost figura istorică principală care a promovat guvernul mondial unic al Societății Națiunilor și a prezidat cedarea controlului finanțelor Statelor Unite către bancherii mondiali. A deținut președinția între 1913 și 1921. În 1919, a treia generație a Adventismului, care este simbolizată de compromisul cu lumea, a decurs în paralel cu compromisul lui Wilson cu lumea, căci cele două coarne merg în paralel una cu cealaltă. În a treia generație a Adventismului laodicean, au predat controlul sistemelor lor medicale și educaționale în mâinile celor din afara suveranității lor spirituale. În același timp, Wilson a cedat suveranitatea financiară a Statelor Unite bancherilor globaliști și a lucrat neobosit, dar fără succes, pentru a ceda suveranitatea politică a Statelor Unite globaliștilor.

Wilson, ca președinte în timpul Primului Război Mondial, reprezintă caracteristici profetice care identifică Al Treilea Război Mondial. El reprezintă o perioadă istorică în care Rezerva Federală este implicată în controlul economiei globale în direcția cea mai potrivită agendei globaliste, nu suveranității Americii. El reprezintă un președinte aflat în funcție atunci când Noua Ordine Mondială își atinge, în cele din urmă, scopul de a deveni a șaptea împărăție a profetiei biblice, deși domnia ei este de scurtă durată. Acest fapt este întemeiat pe mărturia a doi martori, căci tentativa eșuată a lui Wilson de a adera la Liga Națiunilor după Primul Război Mondial a prefigurat aderarea Statelor Unite la Organizația Națiunilor Unite imediat după Al Doilea Război Mondial. Pe baza acestor doi martori, legea duminicală iminentă, care aduce după sine ruina națională, duce la instituirea Organizației Națiunilor Unite ca guvern unic mondial, pentru care globaliștii fac presiuni încă din timpul președinției lui Woodrow Wilson.

Aceste caracteristici profetice trebuie să existe în timpul președinției celui de-al optulea și ultimului președinte, care este dintre cei șapte. Wilson a fost urmat de Warren Harding, un republican, care a inaugurat perioada numită „anii '20 zgomotoși”, care a dus la prăbușirea bursei din 1929, care a dus la Marea Depresiune, care a dus la Al Doilea Război Mondial. Prima președinție a lui Trump a constituit „anii '20 zgomotoși”, iar Biden este pe punctul de a inaugura cea mai mare depresiune din istoria fiarei pământului. Acea depresiune a fost tipificată de

prăbușirea bursei din 1929, dar și de „panica din 1837”, din vremea lui Ellen White.

Depresiunea din anii 1830 în Statele Unite este cunoscută în mod obișnuit sub denumirea de „Panica din 1837”. A fost o depresie economică severă, care a durat din 1837 până la mijlocul anilor 1840, cuprinzând o mare parte a anilor 1830. Panica din 1837 a fost caracterizată printr-o criză financiară, falimente bancare, șomaj pe scară largă și o perioadă prelungită de dificultăți economice.

Panica din 1837 a fost declanșată de o „bulă speculativă”, la fel ca prăbușirea din 1929. În 1837, spargerea bulei a dus la falimente pe scară largă și pierderi financiare. O serie de falimente bancare a avut loc în urma bulei speculative, ceea ce a condus la pierderea încrederii în sistemul bancar și la o panică financiară generalizată. Un declin economic global, exacerbat de scăderea comerțului internațional și de diminuarea cererii pentru exporturile americane, a contribuit la dificultățile economice din Statele Unite.

Prăbușirea bursieră din 1929, care a marcat începutul Marii Depresiuni, a fost precedată de o bulă speculativă pe piața bursieră. În cursul anilor 1920, în Statele Unite a existat o perioadă de prosperitate economică, cunoscută drept Roaring Twenties, caracterizată printr-o creștere industrială rapidă, inovație tehnologică și un optimism generalizat. În această perioadă, speculația pe piața bursieră a crescut vertiginos, alimentată de creditul facil, de tranzacționarea în marjă (cumpărarea de acțiuni cu bani împrumutați) și de achiziții speculative de acțiuni întemeiate pe anticiparea creșterilor viitoare de preț, mai degrabă decât pe valoarea fundamentală. Prețurile acțiunilor au urcat la niveluri nesustenabile, depășind cu mult valoarea intrinsecă a companiilor pe care le reprezentau.

Între martie 2000 și octombrie 2002 s-a spart „bula dot-com”. 11 septembrie 2001 a avut loc în contextul acelei prăbușiri economice. Apoi, în 2008 s-a spart bula imobiliară, care a fost numită Criza Financiară Globală sau Marea Recesiune.

În preajma legii duminicale, prosperitatea vremelnică a cetățenilor Statelor Unite este înlăturată. Înlăturarea prosperității vremelnice are loc în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Primul reper al timpului sigilării a fost marcat de un crah economic. 11 septembrie 2001 a fost împuternicirea celui de-al treilea înger, iar când același înger a sosit în 1844, acea istorie a fost marcată de un crah economic. Anul 1844 tipifică legea duminicală care urmează în curând, iar 11 septembrie 2001 este începutul perioadei sigilării. Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul unui lucru. Crahul din 1929 a precedat și a dus la Al Doilea Război Mondial.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

A existat o nepăsare trândavă și o necredință vinovată în mijlocul nostru, ca popor, care ne-a ținut înapoi de la împlinirea lucrării pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o: să lăsăm lumina noastră să strălucească înaintea celor din alte neamuri. Există o temere de a ne aventura și de a ne asuma riscuri în această mare lucrare, de teamă că cheltuirea mijloacelor nu va aduce roade. Dar dacă mijloacele sunt folosite și totuși nu putem vedea că prin aceasta suflete au fost mântuite? Dar dacă se înregistrează o pierdere totală a unei părți din mijloacele noastre? Mai

bine să lucrăm și să stăruim în lucrare decât să nu facem nimic. Nu știi care va izbuti, aceasta sau aceea. Oamenii vor investi în drepturi de brevet și vor suferi pierderi grele, și este privit ca un lucru firesc. Dar în lucrarea și cauza lui Dumnezeu, oamenii se tem să se încumete. Banii li se par o pierdere fără întoarcere, care nu aduce roade imediate, atunci când sunt investiți în lucrarea mântuirii sufletelor. Tocmai mijloacele care acum sunt investite atât de zgârcit în cauza lui Dumnezeu și care sunt păstrate egoist vor fi, în puțină vreme, aruncate, împreună cu toți idolii, la cârțițe și la lileci. Banii își vor pierde curând valoarea, foarte pe neașteptate, când se va deschide înaintea simțurilor omului realitatea scenelor veșnice. Misionarul Adevărat, 1 ianuarie 1874.